

Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ι
Π Ο Ι Η Τ Α Ι
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΑΥΡΟΥ ΧΕΙΡΩΝΟΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥΛΑ

τ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων

(Τραυματισμένος ἀπὸ τὸν Ἡρακλῆ, παράτησε τὴν ἀθανασία του γιὰ τὸν Προμηθεά).

«Στὸ Πῆλιο. Τὸ κατάφυτο, στὰ πράσινα τὰ δάση,
εὐτυχισμένος ζοῦσα ἐγὼ σὲ μιὰ σπηλιὰ πανώρια.
Ἵλα γαλήνια γύρω μου καὶ μαγεμένη ἡ Πλάση,
καὶ ζοῦσα ἐκεῖ χαρούμενα, μὲ δίχως στενοχώρια.

«Νερά κρουστάλλινα παντοῦ ποῦ κι' ὄλο τραγουδοῦσαν,
μὲς σὲ πλατάνια, καστανιὲς καὶ λεῦκες ἀσημένιες,
μὲς σὲ πουλιῶν κελαϊδισμούς, γλυκὰ ποῦ ἀντιλαλοῦσαν,
μακαρισμένος ἔζησα μιὰ ζωὴ μὲ δίχως ἔννοιες.

«Καὶ δίδασκα τὴ μουσικὴ, τὴν τέχνη τοῦ πολέμου
—κι' ἄλλος δὲν ἦταν πλὴ σοφός, δίκαιος καὶ ξακουσμένος—
στὸν Ἀχιλλέα, μὰ ἡ Θέτιδα τοῦλεε: — Φοβοῦμαι, γυιέ μου!
σὰ μάθεις τὰ πολεμικά, θὲ νὰ πᾶς σκοτωμένος.

Γιατ' εἶν' ἕνας κακὸς χρησμός — ἀλήθεια νὰ μὴ γίνει!
Ἵμως, ὅταν σὲ βύθιζα μωρὸ στὴ Στύγα ἐσένα,
ἔτσι ἀτρωτὸς νὰ γίνουσιν, ἡ φτέρνα σου εἶχε μείνει,
σὰν σὲ κρατοῦσα, ἀβύθιστη: τρωτὸς σ' ἐκείνη-ὠμίμενα!

«Γεννήθηκα τοῦ Κρόνου γυιός, ἀθάνατος καὶ νέος,
καὶ δίδασκα τὴ γιατρικὴ στὸ φίλο μου Πηλέα,
στὸν ἔρακοστὸν Ἀσκληπιό. Μὰ ὁ θάνατος, μοιραῖος,
μὲ βρίσκει ἀπὸ τὸν Ἡρακλῆ — στὸν κόσμ' ὄλα μοιραῖα!

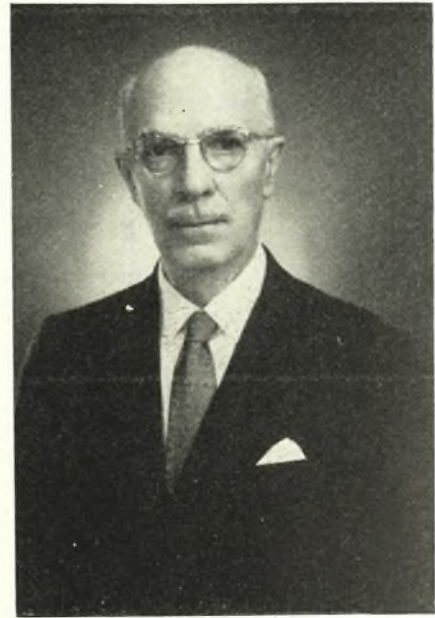
«Στὴ μάχη μὲ τοὺς Κένταυρους, τοὺς ἀδικοφονιάδες,
τοὺς ἄρπαγες ποῦ ρήμαξαν τῆς Θεσσαλίας τὸν κάμπο,
λάθεψε καὶ μὲ λάβωσε μαζί μὲ τοὺς λησταῖδες.
Μ' ἂν κ' εἶμαι ἀθάνατος ἐγὼ, στὸν Ἄδη θέλω νάμπω.

«Ἐκεῖ θὰ βρῶ τὸ θεόμοιαστο καὶ τὸν τρανὸ Ἀχιλλέα
ποῦ ἐπῆγε δαφνοστόλιστος καὶ κυβερναίει στὸν Ἄδη,
τῆς Νεροκόρης ὁ ἀκριβὸς ὁ γυιὸς καὶ τοῦ Πηλέα,
τώρα ποῦ ζῆ σὲ ἀσφοδελοῦ κι' ὀλάνθιστο λειβάδι.

«Γιατ' ἔχει πίκρες ἡ ζωὴ κι' ἀθάνατος ἂν μείνω.
Γύριζα μόνος κι' ἔρημος σὰν χάθηκ' ὁ Ἀχιλλέας·
θὰ πάω γιὰ νὰ ξεκουραστῶ! Κ' ἔτσι τὸν κόσμο ἀφήνω,
κι' αὐτὸς γιὰ μένα ἀθάνατος ἄς γίνει ὁ Προμηθεάς».

ἽΩ Χείρωνα, κι' ἂν σ' ἔθαψαν μὲς σ' ἄγνωστο ἕναν τάφο
ποῦ τελικὰ βρῆκες ἐκεῖ τὴν ποθητὴ ἡσυχία,
—συγχώρα τούτους τοὺς φτωχοὺς στίχους μου ποῦ σοῦ
[γράφω —
ἡ φήμη σὲ στεφάνωσε μὲ δόξα, ἀθανασία!

Γιὰ τὴ θέση ὅπου βρίσκεται τὸ Χειρώνειον ἄντρον ὁ καθηγητὴς
τοῦ Γυμνασίου Νέας Ἰωνίας Βόλου κ. Ἰω. Δ. Δραγογιάννης (ὄρα
ἐκτενὴ ἐπιστολὴ του στὸν «Ἀθηναῖον» ἔφημ. «Καθημερινή», 24
Μαΐου 1963) ὑποστηρίζει τὴν τοποθεσίαν Μαλάκι, ἀπέναντι ἀκρι-
βῶς ἀπὸ τὸ ἐξοχικὸ Κέντρο «Γουάτερ Λίλυ» καὶ σὲ ἀπόστασιν 15
χιλιομέτρων ἀπὸ τὸν Βόλον. Κάτω ἀπὸ τὸ σπήλαιον ἐκτείνεται ἡ θά-
λασσα τοῦ Παγασιτικοῦ καὶ μιὰ ἀσπρόλαμπρη ἀμμουδιά. Στὸ σπή-
λαιον αὐτὸ ἐγιναν καὶ οἱ γάμοι τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΥΛΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς Ἑλληνόκαστρον Καρδίτσας. ἔνθα ἐξέμαθε καὶ τὰ πρῶ-
τα γράμματα. Τὴν ἐγκύκλιον μόρφωσιν ἔλαβεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν
τοῦ νομοῦ, τὴν Καρδίτσαν. Εἰσήλθεν εἰς τὸ Σῶμα Ἀστυνομίας Πό-
λεων, ὅπου διεκρίθη λαβὼν ἐπαξίως ὄλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ἀστυ-
νομικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀρχηγοῦ. Καθ' ὅλην τὴν
διάρκειαν τῆς σταδιοδρομίας, παρ' ὄλον τὸν φόρτον τῆς ἐπιπόνου
καὶ ἰδιωτοῦ ἐργασίας, ἠτις ἀπαιτεῖ αὐστηράν περισυλλογὴν καὶ
συνάμα εὐρύτητα καὶ ποικιλίαν, εὗρισκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀσχολῆ-
ται καὶ μὲ τὴν λογοτεχνίαν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἠσθάνετο ἐμφυτον ρο-
πῆν. Εἶναι προικισμένος μὲ πλούσιον ποιητικὸν ἄλαντον, γράψας
διάφορα ποιήματα πρὸς ἰδίαν τέρψιν καὶ ἱκανοποίησιν, ἀποφεύγων
ἐπιμελῶς οἰονδήποτε θόρυβον περὶ τὴν ἐνασχόλησίν του ταύτην.

ΟΥ ΤΕΘΝΗΚΕΝ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

(1942)

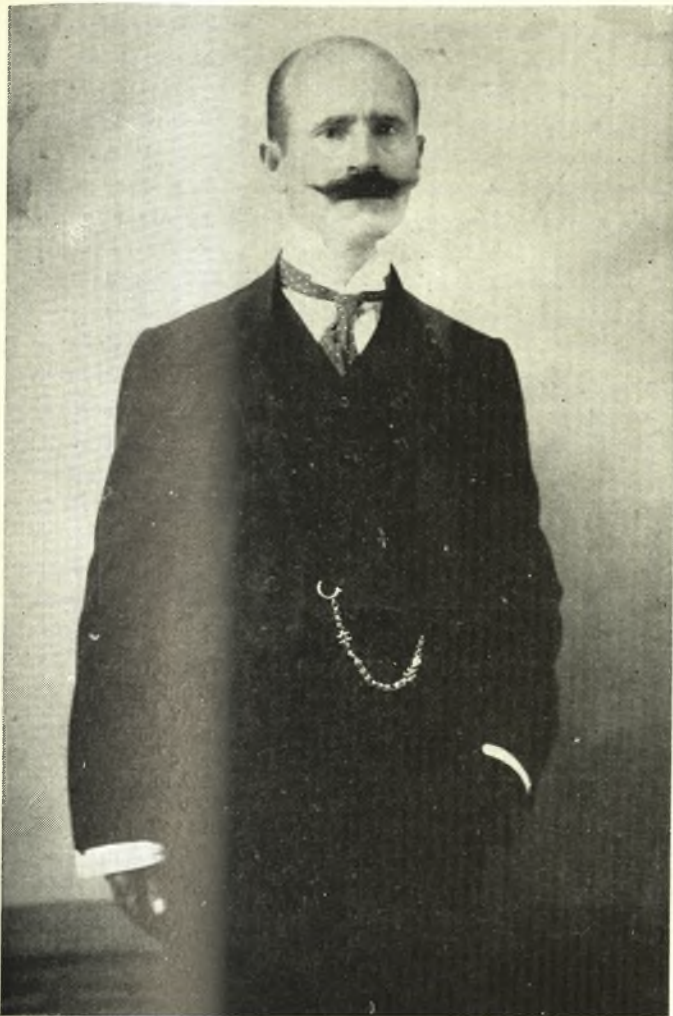
Στοὺς κάμπους ποῦ ὁ Ἀπιδανὸς ὁ διάφανος κυλάει,
στὴ Φάρασαλο, γκρεμίστηκαν τ' Ἀχιλλεϊκὰ παλάτια.
Δένει ἐκεῖ τώρα ἡ κορασιά χρυσὰ σταριοῦ δεμάτια
καὶ τῆς σκλαβιάς τὸ θρηνηρὸ τραγούδι τραγουδαίει.

Μὰ πάντα οἱ θρύλοι διαλαλοῦν πὼς ὁ Ἀχιλλέας, σὰν
[ἼΑρης,
—κάμποι, βουνα τ' ἀντιλαλοῦν κι' ἄς πέρασαν αἰῶνες —
ὠδήγησε στὴ μακρινὴ τὴν Τροία τοὺς Μυρμιδόνες
κι' ἀστροπελέκια σκόρπιζε στ' ἄρμα του βαβαλλάρης.

ἽΩ! ξύπνα, γιὲ τῆς Θέτιδας, ἡ μάχη ν' ἀρχινήσει!
Νέοι Μυρμιδόνες λαχταροῦν τὸ σάλπισμα νὰ ἤχησει,
ν' ἀστράψουν τὰ γυμνά σπαθιά, νὰ ταυσοῦν τὰ τόξα.

Κι' ἀκαρτεροῦν τὸ βροντερὸ ν' ἀκούσουν πρόσταγμα σου,
τῶν Πανελλήνων ἀρχηγὸ νὰ ἰδοῦν στὴ νέα θωριά σου
καὶ τὸ λαμπρὸ τους μέτωπο νὰ στεφανώσ' ἡ Δόξα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
1899-1914. Δήμαρχος Ώξυνείας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ
1908. Βουλευτής Βόλου

Άντιπροσωπευτικάί φυσιογνωμίαι πολιτικῶν τοῦ παρελθόντος.

Χαρακτηριστική παλαιά φωτογραφία Διδασκαλικού Συνεδρίου Μαγνησίας.

